

BAK-TRUPPENS forestilling "Når vi døde våkner" er en omskrivning av Henrik Ibsens drama fra 1899. Det er BAK-TRUPPENS femte produksjon, og kan sees på som et tidsmessig svar på Ibsens victorianske dødebok.

Grunnteksten veves sammen med nyskrevet tekst. Beslektede myter som f.eks Orpheus og Eurydike utvider og kommenterer det opprinnelige materialet. Tidsforløp og tendens er forandret i forhold til Ibsens original.

Forestillingen starter i i sneen med signaturen Quisling på "Oppstandelsens dag". Konflikten mellom skulptør Arnold Rubek og hans modell Irene er lagt til stridsområdet menneske/natur. Bevegelsen inn i det levende blir en ekspedisjon. Tilfeldige, kaotske kryssninger av drifter synliggjøres.

Personene dobler og speiler hverandre. Parvis og hver for seg utsletter de seg selv eller setter seg inn i den andres bilde. Det som tradisjonelt blir sett på som en retrett fra Ibsens side; den symbolske dreiningen, åpner for et avhierarkisert skyggespill: Det fraværende blir like viktige som det synlige.

Stillheten er sentral. Støyen fra aktørenes kropper kontrasteres av mekanisk lyd. Ideelt sett inntar teksten lysets funksjon.

Det er en enkel forestilling; de åtte medvirkende er vekselvis aktører/teknikere/levende scenografi. Scenen er ett flatt rektangulært område, og publikum plasseres i et brukket amfi.

Premiere: Thilisi, Georgia 11. jan 90
også vist: Bergen, Stavanger, Sandnes, Egersund.